

ὡς καθὼς τὸ ἐτίμησεν ὁ Ἰωάννης Δημήτρη Μανωλᾶ βαλμένος καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη χωρὶς φιλοπροσωπίαν. Καὶ κράζονται πληρωμένοι μέχρι ὀβλοῦ, τὸ ὅποιον πράγμα νὰ τὸ ἔχουν μαζὶ παιδίων παιδίων καὶ ἐγγονίων ἐγγονίων καὶ ὅ,τι σπόρο ἤθελε βάλει ὁ ἅγιος σακέλιος εἰς τὸ ἄνωθεν πράγμα, νὰ βάνουν τὸ μισὸν οἱ κουντουβερνάροι καὶ ὅ,τι καρπὸν ἐξαποστείλῃ ὁ ἅγιος Θεός, νὰ μηνᾶ ὁ ἅγιος σακέλλιος τῶν κουντουβερνάρων του, νὰ πηγαίνουν νὰ παίρνουν τὰ μισά ...».

359

1695-1788. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Σμύρνη.

Β. Σφυρόερας, «Πέντε δικαιοπρακτικά έγγραφα Σμύρνης», *Μικρασιατικά Χρονικά* 14 (1970), σ. 169-175, αρ. 1-5.

360

1695-1810. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Κώστος, Λεύκες, Τζίπιδος (Πάρος).

Ν. Ἀλιπράντης, «Ανέκδοτα παριανὰ έγγραφα τῆς τουρκοκρατίας. Α' Ἑγγραφα Πνευματικῆς Στέγης Μαρτύσεως», *Παριανὰ* 1 (1979), σ. 7-10 αρ. 1-2· *Παριανὰ* 3 (1980), σ. 67-73 αρ. 3-6· *Παριανὰ* 4 (1980), σ. 109-112 αρ. 7· *Παριανὰ* 5 (1981), σ. 18-20 αρ. 8.

361

1696. Επισκοπική απόφαση. Σαντορίνη.

Φ. Κατσίπης, «Ὁ ἄγνωστος "ταπεινὸς ἀρχιεπίσκοπος Σαντορίνης Γεδεών καὶ ἐξαρχὸς πατριαρχικὸς"», στον τόμο *Σαντορίνη, Ἀθήνα* 1971, σ. 166.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΤΗΤΟΡΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ ΣΕ ΝΑΟ. Ο ΚΤΗΤΟΡΑΣ ΕΧΕΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΑΠΕΡΙΟΡΙΣΤΗΣ ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ ΣΤΟΥΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΥΣ ΤΟΥ

1696

«Ἐμπροσθεν τῆς ἡμῶν ταπεινότητος καὶ τῶν παρευρεθέντων ἱερέων καὶ προεστώων ἐλθόντες ὁ εὐλαβέστατος πρωτοπαπᾶς κὺρ Ἀντώνιος καὶ Νικολάκις Γύζης, οἱ ὅποιοι ἐκίνησαν ἀγωγὴν ἀναμεταξὺ αὐτῶν, καὶ ἀνέφερον περὶ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, εἰς τὰ πλάγια στὸ Καστέλι τῆς Ἀπάνω Μερᾶς, ζητῶντες ὁ Νικολάκις νὰ πάρῃ τὴν αὐτὴν Ἐκκλησίαν ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ πρωτοπαπᾶ κὺρ Ἀντωνίου, δικαιολογούμενος, ὡς ὑπάρχει ἡ Ἐκκλησία ἀπὸ τοὺς παλιοὺς αὐτοῦ συγγενεῖς. Ἦγουν τοῦ ποτὲ αὐθέντη Γιαννουλάκι Συρίγου. Ὅθεν ἐξετάσαμεν ἀκριβῶς περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, ἐζητήσαμεν μαρτυρίας ἀξιοπίσταις. Καὶ ἦλθεν ὁ αὐθέντης Μαθιουδάκις, υἱὸς τοῦ ρηθέντος Γιαννουλάκι Συρίγου,

καὶ ἐμαρτύρησεν ἐν φόβῳ Θεοῦ πῶς ἄλλον δὲν γινώσκει μόνον πῶς ὁ πατέρας του ἔκανε σπερνολείτουργον καθέκαστον χρόνον στὴν αὐτὴν Ἐκκλησίαν, εἰς τὴν ἐορτὴν τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, διὰ ψυχικὴν αὐτοῦ σωτηρίαν, οὐκ εἰς τὴν ἐδὲ πῶς νὰ ἦτον ἐδική του ἡ Ἐκκλησία ἢ ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ. Μόνον κατὰ τὴν τάξιν ποῦ ἔχουν ἐδῶ οἱ χριστιανοί, καὶ κάνουν ἀρτοκλασίαις καὶ πανήγυραις ἐν ταῖς μνήμασι τῶν ἁγίων. Τούτῳ τρόπῳ (τοιουτοτρόπως) ἐόρταζεν καὶ ἐκεῖνος, καὶ οὐκ εἰς τὴν νὰ εἶχεν κανένα δικαίωμα κτητορικόν ... Ἐτι δὲ ἦλθον καὶ οἱ παρόντες ὑπογεγραμμένοι ἱερεῖς καὶ χριστιανοί, καὶ ἐμαρτύρησαν ἀπάνω εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, πῶς ὁ παπᾶ Νικήτας ἀνάκτισε (ἀνεκαίνισε), καὶ ἐμεγάλωσεν τὴν αὐτὴν Ἐκκλησίαν, ἐξουσιάζοντάς τιν ἐπὶ ὅλην τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἐπρουκοδότησε καὶ δύο ἀμπέλια. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ παπᾶ Νικήτα ἀνέμεινε ἡ Ἐκκλησία εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς αὐτοῦ θυγατρὸς, κατὰ τὴν παραγγελίαν ποῦ ἔγραψεν ὁ πατὴρ αὐτῆς, καὶ φαίνεται μέχρι τῆς σήμερον. Ἡ ὁποία ἔβανεν ἐφημέριον ἕως οὗ ἐγένετο ἱερέας ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ πρωτοπαπᾶς κὺρ Ἀντώνιος καὶ ἐφημερεύει εἰς τὸν αὐτὸν Ναὸν μέχρι τῆς σήμερον, χρόνους τριάντα ἔτη. Ὅθεν ἡ ταπεινότης ἡμῶν, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἱερέων καὶ χριστιανῶν, καὶ τὴν διαθήκην τοῦ παπᾶ Νικήτα, καὶ κατὰ τὴν παλαιὰν συνήθειαν, ποῦ ἐπεκράτησεν, νὰ ἔχουν ἐξουσίαν οἱ κτήτορες τῶν Ἐκκλησιῶν νὰ ταῖς προκοδοῦν εἰς τὰ παῖδιά τους καὶ εἰς τοὺς συγγενεῖς τους, καὶ νὰ πηγαίνουν ἀπὸ παῖδι ἕως παῖδι. Ἀποφασίζομεν καὶ ἡμεῖς νὰ εἶναι ἡ αὐτὴ Ἐκκλησία εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρωτοπαπᾶ κὺρ Ἀντωνίου καὶ τῶν κληρονόμων καὶ διαδοχῶν αὐτοῦ, νὰ ψάλλῃ καὶ νὰ ἱερουργῇ ἐν τῷ αὐτῷ Ναῷ, νὰ εὐλογῇ, καὶ νὰ ἀγαθὰ ποιῇ τοῖς χριστιανοῖς, καὶ νὰ συνάξῃ πάντα τὰ Ἐκκλησιαστικὰ εἰσοδήματα καὶ δικαιώματα, τιμώμενος καὶ ἀγαπώμενος ὑπὸ πάντων. Μετὰ δὲ τὸν αὐτοῦ θάνατον, νὰ ἀνέμειν (προσμένῃ) ἡ Ἐκκλησία εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ παιδίου τοῦ, ποῦ θέλει παραγγεῖλει μετὰ τῆς τῶν δικαιώματων, ἔχοντος χρῆμα, ὅποιος ἔχει τὴν Ἐκκλησίαν, νὰ τὴν φοιτηθῇ κατὰ τὴν τάξιν, νὰ ψάλλεται καὶ νὰ ἱερουργεῖται ταῖς Κυριακαῖς καὶ ταῖς δεσποτικαῖς ἐορταῖς, νὰ μὴ κείπῃ καθέκαστην ἡ ἀκολουθία ἀπὸ τὸν αὐτὸν Ναόν ...».

362

1696. Παραχώρηση εισοδημάτων μονῆς. Κέρκυρα.

Α. Καραθανάσης, «Συλλογὴ βενετικῶν ἐγγράφων γιὰ τὸν Ἡλία Μηνιάτη (1696-1710)», Ἑλληνικά 25 (1972), σ. 320, αρ. Α4.

363

1696-1852. Ἰδιωτικά δικαιοπρακτικά ἐγγράφα, ἐπισκοπικὴ καὶ κοινοτικὴ ἀπόφασις. Ἀρμόλια (Χίος).

Σ. Καββαδᾶς, Ἀρμολογικὰ ἀπὸ χειρόγραφους κώδικες, Ἀθήνα 1976, σ. 116-117, 120-131, 126-130, 134-136, 136, 140-147, 153-156.

